

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΥΨΕΝΗι**

Οὓ ἡ Μνήμη τῆ ΙΒ΄ Φεβρουαρίου

Ποιηθεῖσα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἴστῶμεν στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, δεῦτε τιμήσωμεν, Μελέτιον τὸν θεῖον, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Ἐκ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, ταῖς πρεσβείαις σου λύτρωσαι, θεομακάριστε Πάτερ πάντας ἡμᾶς, τοὺς γεραίροντας τὴν μνήμην σου.

Τέρπου καὶ χόρευε Λάρδος, ὅτι ἐβλάστησας, Πνεύματος γεωργία, ὀσιότητος ρόδον, Μελέτιον τὸν νέον ἐν ἀσκηταῖς, οὓ τὰ τίμια λείψανα, τὰ αἰσθητήρια πάντων τῶν εὐσεβῶν, μυστικῶς ἀρωματίζουσιν.

Ἀπεργασάμενος θεῖον, ναὸν τοῦ Πνεύματος, σαυτὸν δι' ἐγκρατείας, ἀνεन्दότων ἀγώνων, ναὸν τῆ Θεοτόκῃ ζήλω θερμῷ, ἱερὸν ᾠκοδόμησας, ἐν ᾧ συντρέχοντες πάντες οἱ εὐσεβεῖς, εὐφημοῦμέν σε Μελέτιε.

Παρεστηκῶς τῷ Κυρίῳ, τῷ σὲ δοξάσαντι, ἔλεος δωρηθῆναι, ἐκδυσώπει καὶ χάριν, τοῖς ἐπικαλουμένοις πίστει θερμῇ, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν, Πάτερ Μελέτιε καύχημα μοναστῶν, καὶ Ὁσίων ἀκροθίνιον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ὅσιν Πάτερ, παμμακάριστε Μελέτιε, τῆ ἀσκητικῆ σου πολιτεία, τὰ τῶν παθῶν νεκρώσας σκιρτήματα, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς μεταστάς, εἰς ἀγιασμόν ἐκτίσω τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων σου, Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις ἀναφέρων, τῶν εὐλαβῶς ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Μελέτιον τὸν θεῖον πιστοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν χαρμοσύνως, ὅτι βίον καθαρὸν, ἀσκήσει ἐπιδείξας, Χριστῷ συμβασιλεύει, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ δεόμενος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τοῦ Πνεύματος ἀξίως ναόν, σαυτὸν ἀπεργασάμενος τῇ ἀσκήσει, ὠκοδόμησας ναόν, τῇ μόνῃ Θεοτόκῳ, μεθ' ἧς Χριστὸν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ Μελέτιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μονή σου ἡ ἀγία πιστῶς, Μελέτιε γεραίρει σε ἐκβοῶσα· Χαῖρε ἄνερ ἀγαθέ, ὁ χρόνοις ἐν ἐσχάτοις, τῶν πρόπαλαι Ὁσίων, ἀμιλληθεὶς τοῖς κατορθώμασι.

Δόξα. ᾠχος γ'.

Ὅσπερ Πάτερ, δι' ἀρετῆς ἀγωνισμάτων, τῆς θείας εἰκόνας, σύμμορφος γενόμενος, καὶ ἀφθαρσίας τὰ γέρα, οὐρανόθεν κομισάμενος, Χριστῷ παρέστης, ἐν οὐρανοῖς εὐφραϊνόμενος. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγίόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα, τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ Χριστοῦ μαθητῆς, Ὁσίου Μελέτιος, Ὁσίων ἀμιλληθεὶς, τοῖς κατορθώμασιν, ὡς ἥλιος φωταυγῆς, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἀνέτειλεν, ἀκτίσι τῶν ἀρετῶν, καταπυρσεύων λαὸν τὸν χριστῶνυμον. Ὅθεν τὴν αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, μνήμην ἐορτάζοντες, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμεν.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ τῶν θαυμάτων, δωρεαῖς ἐβράβευσας, Μελέτιον ἀσκητῶν, τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦτον ὡς ἀγαθός, τῶν εὐσεβῶν θαυμαστὸν ἀντιλήπτορα, ἀνέδειξας ἀληθῶς, τῶν ἐκβοώντων αὐτῷ μετὰ πίστεως· Χαίροις ἄνερ θεοφόρε, ὁ τῇ καρτερίᾳ σου, ταπεινώσας εἰς τέλος, τὸν ἀρχέκακον πολέμιον.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας γεραίρομεν, ἐν ἀγαλλιάσει, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Μελέτιε τὴν σεπτὴν, τελοῦντες μνήμην σου· ὁσίως γὰρ ἐπὶ γῆς, ἐπιτελέσας τὸν βίον σου ἅπαντα, παρίστασαι νῦν Χριστῷ, ἐν οὐρανόις θεούμενος δώμασιν. Ὅθεν ἐκτενῶς δυσώπει, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε.

Σήμερον λαμπρῶς χορεύσωμεν, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, τιμῶντες καὶ τὸν αὐτοῦ, κλεινὸν θεράποντα, Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ἀσκήσει ἀνθήσαντα, καὶ πνέοντα μυστικῶς, τὴν εὐωδίαν τῷ κόσμῳ τῆς χάριτος, πρὸς αὐτὸν ἀναβοῶντες· Πάτερ ἀγγελότροπε, μνημονεύων μὴ παύση, τῶν ἐν πίστει προστρεχόντων σοι.

Ἔτερα. ᾠχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν ἀσκητικῶς ἀναλάμπσαντα, καὶ τὴν

Ἐκκλησίαν φαιδρύνοντα, χάριτος φαιδραῖς φωτοχυσίαις· τὸ σέλας, τῆς ἡσυχίας τὸ ἀείφωτον· τὸν κῆπον, τῆς ἀπαθείας τὸν μυρίπνοον· τὸν θαυμαστὸν ἰχνηλάτην, Ὀσίων τῶν πάλαι, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ποίοις εὐφραντικοῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸ τῆς σωφροσύνης ὑπόδειγμα, καὶ τῆς εὐσεβείας παράδειγμα, τὸν τῆς ἐγκρατείας ὑποφήτην· τῆς Λάρδου, τὸ ἱερώτατον ἀπάνθισμα· τῆς Ῥόδου, τὸ ὑπερθαύμαστον ἀγλάϊσμα· τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, δομήτορα θεῖον, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλασμὸν καὶ χάριν πάντοτε.

Ποίοις ἄσματικοῖς ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, καὶ τοῦ θεϊκοῦ ἐπαγγέλματος, πληρωτὴν ἐν γῆ ἀναφανέντα· τὸν θεῖον, τῆς Θεομήτορος θεράποντα, καὶ ταύτης, τῆς εὐδοκίας τὸν διάκονον· τὸν καθελόντα τὸ θράσος, ἐχθροῦ τοῦ πανώλους, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσι, στεφανώσωμέν σε θεομάκαρ; σὺ γὰρ βιοτὴν οὐρανόφρονα, ἐπὶ γῆς ὀσίως διήγυσας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἐθαυμαστώθης· ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν λειψάνων σου τὰ νάματα, πηγάζεις, ὥσπερ ἐκ κρήνης τῶν ἰάσεων, ἐκ χαλεπῶν νοσημάτων, ῥυόμενος πάντας, τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, Μελέτιε Ὅσιε, τῇ δυνάμει τῆς πρεσβείας σου.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Σήμερον ὡς καινὸς ἑωσφόρος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ἡ θεία πανήγυρις τοῦ θεοφόρου Μελετίου, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας εὐφραίνουσα, τῶν ἐν ἀγαλλιάσει βοώντων· Χαίροις ὁ ἐκ νεότητος Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου ἀγαπήσας, καὶ δι' αὐτὸν μισήσας, τὴν κοσμικὴν ματαιότητα· Χαίροις ὁ δι' ἀγώνων ἀρετῆς, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι ὑποτάξας, καὶ τὸ φῶς ἐν καρδίᾳ, ὑποδεξάμενος τῆς χάριτος· Χαίροις τῆς Λάρδου τὸ βλάστημα, τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου εὐκοσμία, καὶ τῆς Ῥόδου ἐγκαλλώπισμα. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν καθικέτευε, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὴν θαυμασίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις

αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήγουνται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λίθην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει, τοῦ θεοφόρου Μελετίου χορεύσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν δαυτικῶς ἐκβοήσωμεν· Μακάριος εἶ ὁσιώτατε Πάτερ, ὅτι ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Παντάνακτος θελήσας, ὡς αὐτοῦ τῷ φόβῳ ῥυθμιζόμενος, δικαιοσύνης τοῖς ἔργοις ἐπλεόνασας, καὶ ὑπογραμμὸς τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀναδέδειξαι. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, δεδοξασμένους αὐτῷ παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς εὐφημούντων σε.

Ἦχος β'.

Ὅσπερ Πάτερ, παμμακάριστε Μελέτιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐν Ῥόδῳ τῇ περιφήμῳ, ἀσκητικῶν ἀρετῶν σου γεωργία, ῥόδον ὁσιότητος ἐξήνησας, εὐωδιάζων τῇ μυστικῇ εὐωδίᾳ, τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ εὐφραίνων πιστῶν τὰ αἰσθητήρια, τῶν προστρεχόντων τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς εὐφημούντων σε, ὡς Χριστοῦ ἡγιασμένον θεράποντα.

Ἦχος γ'.

Τοῖς βιοτικοῖς γνησίως ἀποταξάμενος, καὶ τοῦ κόσμου ἔξω γενόμενος, ἐν σώματι ὡς ἀσώματος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεύσω, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε· διὸ ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων τὴν κατάπαυσιν κτησάμενος, τῇ ἀκτίστῳ μαρμαρυγῇ κατηυγάσθης, καὶ φωτίζεις τοῖς θαύμασι, τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ'.

Ὡς καθαρὸς τῆ καρδία, δι' ἐγκρατείας γενόμενος, τῆς εὐδοκίας τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἔνθεος ὑπουργὸς ἐχρημάτισας, Μελέτιε Πάτερ αἰοίδιμε· τὴν ἀγίαν γὰρ Εἰκόνα αὐτῆς, δι' ἀποκαλύψεως ὑπὸ τὴν ἐλαίαν εὐράμενος, ἔνθους διὰ καμάτων πολλῶν, ναὸν ἱερὸν ἀνφοκοδόμησας, εἰς ψυχῶν ἀληθῆ περιποίησιν. Ὅθεν ἐν αὐτῷ καταφεύγοντες, τὸν θαυμαστὸν σου βίον μακαρίζομεν, καὶ δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν δοξάζοντά σε τοῖς θαύμασι.

Ἦχος πλ. α'.

Ὅσπερ Πάτερ, Εὐαγγελίου τὸν λόγον, μελέτην φερωνύμως ποιούμενος, μοναστῆς θεόληπτος, καὶ ἔνθεος ἱερεὺς ἐχρημάτισας, τοῖς ἀνθρώποις αἰδέσιμος φαινόμενος, καὶ αὐτοῖς ἐν σοφίᾳ διδάσκων, τῶν σωτηρίων ἡθῶν τὴν ἀκρίβειαν· διὸ βασκάνῳ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλία, πειρασμοὺς καὶ θλίψεις καθυπέμεινας, καὶ συκοφαντηθεὶς ἐδοκιμάσθης, ἐν πᾶσιν εὐχαριστῶν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Ὅσπερ Πάτερ, αἰοίδιμε Μελέτιε, δι' ἀσκητικῆς πολιτείας, εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ γενόμενος, τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν ἐθησαύρισας, καὶ ὑπογραμμὸς τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας, τῷ χριστωνύμῳ λαῷ ἀναδέδειξαι· διὸ εἰς αἰῶνας ὡς γέγραπται, τὸ ἱερὸν σου μένει μνημόσυνον, εἰς εὐφροσύνην τῶν πιστῶν, τῶν προστρεχόντων τῇ Μονῇ σου, καὶ εὐλαβῶς ἀσπαζομένων, τὴν θαυματόβρυτον Κάραν σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσπερ Πάτερ, θεομακάριστε Μελέτιε, τῆς δεσποτικῆς τοῦ Σωτῆρος φωνῆς, ἐνωτισθεὶς ὡς ἐχέφρων τὰ ῥήματα, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἐβάστασας, καὶ ἀσκητικὴν πολιτείαν ὑπῆλθες, τῶν Ὁσίων τὸν ζῆλον μιμησάμενος. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς καταπαύσας, εἰς ἀγιασμὸν ἀναφαίρετον ἐκτήσω, τοὺς καρποὺς τῶν τιμίων ἀγώνων σου, καὶ συνεκράθης τῷ ἀκτίστῳ φωτί, τὸν φωτισμὸν αἰτούμενος, ταῖς ψυχαῖς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁλος ἐκ νεότητος τρωθεὶς, τῆς ἐπουρανίου ἀγάπης, τῷ βέλει Ὅσπερ, κόσμου κατεφρόνησας, τῆς ματαιότητος, καὶ ἀγῶσιν ἀσκήσεως, τῆς χάριτος ὄφθης, σκευὸς τιμιώτατον, Πάτερ Μελέτιε. Ὅθεν ὡς πλουτῶν παρρησίαν, πρέσβευε αἰεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σε ἐν ἄσμασι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Κόσμῳ τῷ ματαίῳ νεκρωθεῖς, τῶν ἀσκητικῶν σου ἀγώνων, τοῖς προτερήμασι, τῆς ζωῆς ἐξήνησας, τὴν χάριν Ὅσιε, καὶ θεόπνους διδάσκαλος, πρὸς σῶφρονα βίον, λόγους σου καὶ πράξεις, ἀνθρώποις γέγονας. Ὅθεν δοξασθεῖς ἐν ὑψίστοις, πρέσβευε αἰεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμολογούντων σε Μελέτιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πρᾶος καὶ ἀκέραιος ὀφθεῖς, τῶν ἀσκητικῶν ἀρετῶν σου, τῇ τελειότητι, πειρασμὸν ὑπέμεινας, τὸν ἐπελθόντα σοι, καὶ ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον, τῇ ὑπομονῇ σου, εἰς χοῦν ἐταπείνωσας, Πάτερ Μελέτιε. Ὅθεν τῶν αὐτοῦ βουλευμάτων, ῥῦσαι καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, τοὺς τῇ προστασίᾳ σου προστρέχοντας.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν ἐτήσιον τοῦ θεοφόρου Πατρός, δεῦτε σήμερον πιστοὶ, μνήμην ἐπιτελέσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸ σῶμα δουλαγωγῆσας, καθὼς ὁ Παῦλος ἔγραψε, τὰ πάθη εἰς τέλος ἐνέκρωσε, καὶ οἰκητήριον ἔμψυχον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἐγένετο. Διὸ καὶ πρὸς αὐτόν, ἐν κατανύξει ἐκβοήσωμεν· Ὅσιε Μελέτιε, μοναζόντων τὸ καύχημα, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Λάρδου, Ῥοδονήσου τὸ καύχημα, καὶ τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνεῖου, θεοφόρον δομήτορα, Μελέτιον τιμήσωμεν πιστοὶ, ὡς σκεῦος οὐρανίων ἀρετῶν· πρυτανεῦει γὰρ θαυμάτων τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔμψυχον, τῆς εὐσεβείας, λύχνος ἄσβεστος, τῆς ἐγκρατείας, ἀναδειχθῆς ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι· σὺ γὰρ ζηλώσας Ὀσίων τὴν ἄσκησιν, ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκος. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ Μελέτιε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως παθόντος, τῷ ἔρωτι τρωθεῖς, μυστικῶς τὴν καρδίαν, ἀσκήσει ἀπενέκρωσας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐξήνησας, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, δι' ἧς ἔλαμψας, ὡς ἑωσφόρος τῷ κόσμῳ, παμμάκαρ Μελέτιε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, παιδιόθεν ποθήσας, ὑπῆλθες δι' αὐτόν, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀνευδότης Μελέτιε. Ὅθεν Ὅσιε, εἰς οὐρανὸς καταπαύσας, καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μελέτιος ὁ σός, θεοφόρος θεράπων, Μοῆν σοι ἱεράν, ὠκοδόμησε ζήλω, ἐν ἧ καὶ ἐθησαύρισε, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα σου. Ὅθεν Ἄχραντε, αὐτῇ προσπίπτοντες πάντες, ἀρυόμεθα, τῆς μητρικῆς σου εὐνοίας, τὰ θεῖα χαρίσματα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητικὴν διαγωγὴν ἀγαπήσας, τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν τοῦ Κυρίου, ἐπ' ὧμων σου ἀνέλαβες, Μελέτιε σοφέ. Ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς βιοτεύσας, τῆς χαρᾶς ἐπέτυχες, ἐν Ἐδέμ τῶν Ἀγγέλων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν ἐκτελούντων τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀναπτερούμενος Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ, πᾶσαν ἀπειπας τῶν φθαρτῶν κοινωνίαν, καὶ ἀρετῶν ἀνέλαβες, γενναίως τὴν ὁδόν. Ὅθεν τοῖς ἀγῶσί σου, τὸν βελίαιρ αἰσχύνας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δωρεαῖς ἐλαμπρύνθης, καὶ νῦν φωτίζεις πάντας τηλαυγῶς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε Πάτερ Μελέτιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ εὐδοκίᾳ σου πιστῶς καθυπείκων, ἀνφοκοδόμησεν ναὸν τῇ σῆ δόξῃ, ὁ Ὅσιος Μελέτιος Παντάνασσα Ἀγνή, ἔνθα καταφεύγοντες, ἀληθῶς Θεοτόκον, καθομολογοῦμέν σε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Μὴ ἐπιλάθου Μῆτερ Ὑψηνή, τῶν προστρεχόντων τῇ θεῖα πρεσβείᾳ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς Λάρδου ἔλαμψας, ὡς ἑσφόρος, καὶ τὴν Ῥόδον ἠύγασας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, ἡγιασμένε Μελέτιε· διό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα, ἐπιτελέσας, ἐξειργάσω τρόπαιον, κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκός, ἡγιασμένε Μελέτιε· διό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑψηνὴ Πανάχραντε, Θεοκυῆτορ, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, σὺν Μελετίῳ τῷ σοφῷ, ὑπὲρ τῆς Μάνδρας σου πάντοτε, ἐγκαυχωμένης, λαμπρῶς τῇ Εἰκόνι σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ε' Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου... Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσπερ Πάτερ, ἀσκητικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν καταπαλαίσας, ἐν οὐρανοῖς ἐκτίσω, τὸν μισθὸν τῶν κατορθωμάτων σου, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, καὶ τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ὡς ἡγιασμένος λαμπρῶς καταυγαζόμενος. Ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Μελέτιε ἀσκητὰ πολυθαύμαστε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα· οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ΄, καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύο εἰς η΄. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Μελέτιον Κύριλλος ὑμνεῖ πιστῶς ὁ Ρόδου».

Ὡιδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μαρμαρυγῆς τῆς ἀκτίστου τῷ μυστικῷ, Ὅσπερ Μελέτιε, ἐλλαμπόμενος φωτὶ, φωτισμὸν μοι δώρησον ταῖς σαῖς, ἰκεσίαις πρὸς Χριστόν, ὅπως ὑμνήσω σε.

Εὔπιποθήσας τὸ ἄκρον τῶν ἐφετῶν, τῶν τῆς γῆς Μελέτιε, κατεφρόνησας τερπνῶν, καὶ μετῆλθες ἔνθεον ζῶην, θανατώσας ἑαυτὸν, κόσμῳ καὶ πάθει.

Λόγος Μελέτιε Πάτερ ἀδυνατεῖ, τὰ φαιδρὰ τοῦ βίου σου, κατορθώματα εἰπεῖν, δι' ὧν ὄφθης ἄνθρωπος Θεοῦ, ἐξαστράπτων ταῖς αὐγαῖς, τῶν χαρισμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Μαρία Μητέρα Θεοῦ, ταῖς φωναῖς τῶν δούλων σου, ἐπικάμφθητι θερμῶς, καὶ εὐσπλάχνως λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, τῇ ἀντιλήψει σου.

Κανὼν δευτέρος τοῦ Ὁσίου φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Εὔπειγομένῳ εὐλαβῶς τὴν μνήμην σου, ἀνευφημῆσαι τανῦν, χάριν μοι ἐξαίτει, Ὅσπερ Μελέτιε, ταῖς δραστικαῖς πρεσβείαις σου, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τὸν δοξασθέντα τῷ βίῳ σου, καὶ ἐν οὐρανοῖς σε δοξάσαντα.

Καταφρονήσας τῶν φθαρτῶν Μελέτιε, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, τῆς ἀθανασίας, τοὺς καρποὺς ἐξήνεγκας, ἀσκήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, μνήμην σου τελοῦντες τὴν πάντιμον.

Εὔκμελετήσας νουνεχῶς τὸ μάταιον, τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, τοῦ Χριστοῦ τῷ θείῳ, ῥήματι ὑπήκουσας, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐπὶ γῆς στενοτάτην, ὁδὸν παμμάκαρ Μελέτιε, ἐν ἀγαλλιάσει διήγυσας.

Θεοτοκίον.

Κόσμον γενάρχου τῆς ἀρᾶς ἐλύτρωσας, τὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρός, συνάναρχον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν

τέξασα· διό σε μακαρίζομεν, οἱ πιστοὶ ἐκβοῶντες· Χαῖρε Μαρία Θεόνυμφε, ἡ τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσις.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδῆ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, ἐκ παιδὸς τὴν καρδίαν, κατεφρόνησας πάντων, τῶν προσκαίρων νουεχῶς, καὶ σκευὸς ἀσκητικῶς, ἀνεδείχθης, ἀρετῶν Μελέτιε.

Γ' δού σοι ἅπαντες πιστῶς, ἀναμέλπομεν ὕμνους, ὅτι κόσμου μισήσας, ὀλοτρόπως τὰ τερπνά, μετῆλθες ἀγγελικῶς, τὴν ζωὴν σου, ἐπὶ γῆς Μελέτιε.

Οὐ σθένει γλῶσσά σε βροτῶν, εὐφημῆσαι ἀξίως· σὺ γὰρ σάρκα νικήσας, καὶ διάβολον στερῶς, ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης, στέφανον Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων χάριτος τῆς σῆς, τοῖς κρουνοῖς τὴν ψυχὴν μου, καταδρόσισον Μῆτερ, ἀχμωθεῖσαν χαλεπῶς, τοῦ βίου ταῖς ἡδοναῖς, Θεοτόκε, ἵνα μακαρίζω σε.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Συνειλλημένος ἐκ παιδός, τῇ τοῦ Σωτῆρος ἀγάπῃ, τῶν προσκαίρων ὀλικῶς ἐπελάθου, καὶ ὡς Ἄγγελος ἐν γῆ, ἀσκητικῶς ἐβίωσας· διὸ νῦν μετ' Ἀγγέλων, χορεύεις Πάτερ Μελέτιε.

Ἐκ ρίζουχίας εὐσεβοῦς, θεία προνοία βλαστήσας, δι' ἀσκήσεως ἐνθέων ἀγώνων, παγκαρπίαν τὴν καλήν, τῶν ἀρετῶν ἐξήνεγκας, εἰς εὐφροσύνην πάντων, τῶν ὕμνητῶν σου Μελέτιε.

Ἡ Λάρδος χαίρει ἐπὶ σοί, πνευματικῶς ἡ πατρίς σου, καὶ τιμῶσά σου τὰ σπάργανα κράζει· Χαῖρε ἄνερ ἀγαθέ, ὁ ἐν ἐσχάτοις ἔτεσιν, ἀγγελικῶς βίωσας, δι' ἐγκρατείας Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Υἱμοὶς τιμῶμεν οἱ πιστοί, σὲ τὴν ἀσπόρως τὸν Λόγον, σωματώσασαν Πατρὸς τοῦ ἀνάρχου, καὶ βοῶμεν ἐκ ψυχῆς· Χαῖρε Ἀγνὴ Μητρόθεε, ἡ ὄντως ὑπερτέρα, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, ἀσκητικῶς τῆς σαρκός, ἐκτήσω ἀκέραιον, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, θεόφρον Μελέτιε. Ὅθεν νῦν τοῦ Δεσπότη, κατοπτεύων τὴν δόξαν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων, τῶν πιστῶς σε τιμώντων, καὶ ὕμνοις ἐκτελούντων τὴν σὴν, ἀγίαν πανήγυριν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεράπων ἰσάγγελος, τῆς Θεοτόκου ὀφθεις, αὐτῇ ὀκοδόμησας, ὀσίῳ ζήλῳ Μονήν, παμμακάρι Μελέτιε, ἐνθα τῶν ἀρετῶν σου, διαπρέψας ἀγῶσιν, ἄξιος ἀνεδείχθης, τῆς χαρᾶς τῶν Ὁσίων, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δυσώπει τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, τῆς εὐδοκίας τῆς σῆς, ὁ θεῖος Μελέτιος, ὡς καθαρὸς τῇ ψυχῇ, ἐδείχθη διάκονος. Ὅθεν ἐν παρῆρσι, σὺν αὐτῷ τῷ Κυρίῳ, πρέσβευε δωρηθῆναι, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν,

ἡμῖν τοῖς πεποιθόσι θερμῶς, Ἀγνή τῆ προνοία σου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Καρπὸς τῆς πίστεως, ἐκαρποφόρησας, ὡς ὁ Κύριος ἔφη εἰς ἑκατόν, πόνοις τοῖς ἀσκήσεως, γεηρονήσας ἀληθῶς, τὴν καρδίαν σου Μελέτιε.

Υ΄μνοῦμεν ἅπαντες, τὰς ἀριστείας σου· τὸν Χριστοῦ γὰρ προθύμως ἀναλαβὼν, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων σου, τὴν τεθλιμμένην ἐπὶ γῆς, τρίβον Ὅσιε ἐβάδισας.

Ρ'οαῖς δακρῶν σου, παθῶν τοῦ σώματος, ἀπεξήρανας Πάτερ τοὺς θολερούς, ποταμοὺς Μελέτιε, καὶ ἀπαθείας μυστικῶς, ρεῖθρον ἄυλον ἀνέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Γ'λέφ ὄμματι, Ἀγνή ἐπίβλεψον, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας χαρμονικῶς, τόκον σου τὸ ἄφραστον, δι' οὗ ἐρρύσθη τῆς ἀρᾶς, τοῦ γενάρχου τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Σύ μου ἰσχύς.

Τῶν ἐφετῶν, ἐπιποθήσας τὸ ἔσχατον, τῶν ματαίων, πάντων κατεφρόνησας, καὶ ἠκολούθησας τοῦ Χριστοῦ, Μελέτιε Πάτερ, ἀνεπιστρόφως τοῖς ἴχνεσι· διὸ καταπολαύων, τῆς ἐκείνου νῦν θέας, τῶν πιστῶς σε τιμώντων μνημόνευε.

Ε'ν Ὑψενῇ, κατασκηνώσας Μελέτιε, τῆ ἀσκήσει, ὡς φωστὴρ ἐξέλαμψας· σὺ γὰρ ἀπαύστως προσκαρτερῶν, εὐχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις σὺν δάκρυσιν, τὸ φῶς ἐν τῇ ψυχῇ σου, μυστικῶς ὑπεδέξω, Παρακλήτου τῆς θείας ἐλλάμψεως.

Α'σκητικὴν, διαγωγὴν ἐκλεξάμενος, τοῦ Κυρίου, τὸν ζυγὸν ἐβάστασας, καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἡδονῶν, ἐνέκρωσας Πάτερ, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι· διὸ κατηξιώθης, τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγγέλων, ἐν ζωῆς τῷ νυμφῶνι Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδω τῆς σῆς, ὑπερφυοῦς ἀντιλήψεως, σωτηρίας, πρὸς νομάς με ἴθυνον, τὸν πλανηθέντα Μῆτερ Ἀγνή, ἐν ταῖς ἀνοδίαις, τῶν φιληδόνων ὀρέξεων· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, τὴν ἀμόλυντον νύμφην, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Λαμπρύνας Ὅσιε τὴν ψυχὴν, ταῖς ἀσκητικαῖς σου ἀρεταῖς, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, καὶ τῷ κόσμῳ θεουργικῶς, φωστὴρ φαεινός, ἀνέτειλας τῷ φέγγει τῶν χαρισμάτων σου.

Ο'ρθρίσας Ὅσιε πρὸς Θεόν, ὡς τῶν αἰωνίων ἐραστής, τὰς ἀρετὰς ἐκατόρθωσας, καὶ μετέστης πρὸς οὐρανόν, βραβεύων ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι χάριν σωτήριον.

Σαρκὸς ἐνέκρωσας τὰς ὀρμάς, πόνοις ἀνευδότης καὶ εὐχαῖς, ἐγκατερῆσας Μελέτιε· διὸ χάριν παρὰ Θεοῦ, ἐκτήσω σοφέ, καὶ ὥφθης τῶν ἀνθρώπων θεῖος διδάσκαλος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦντες Πάναγγε οἱ πιστοί, τὸν θεῖόν σου τόκον εὐλαβῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζομεν· Χαῖρε ῥάβδος ἢ μυστική, τὸ ἄνθος Χριστόν, τὸν Κύριον τοῦ κόσμου ἀναβλαστήσασα.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Ἀρετῶν θησαυρίσας, πλοῦτον τὸν ἀσύλητον ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὠφθης εὐσεβείας, ὑψηλῶν θεόπνους Μελέτιε, πάντας ἐκδιδάσκων, δι' ἔργων θεῶν σου καὶ λόγων, τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον Ὅσιε.

Ἀπαθείας παμμάκαρ, στολὴν τὴν ὑπέρλαμπρον ἀμφιασάμενος, ἐν τοῖς οὐρανίοις, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασαι· τοῦτον οὖν δυσώπει, τοῦ δωρηθῆναι τὴν εἰρήνην, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ Μελέτιε.

Ξενοθεῖς τῶν προσκαίρων, Ὅσιε Μελέτιε τῇ ματαιότητι, τῷ Χριστῷ οἰκεῖος, τοῖς ὁσίοις σου πόνοις γεγένησαι, καὶ αὐτῷ παρέστης, ἡγλαϊσμένος μετὰ πότμον, μνημονεύων ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον

Γίλασμον ἡμῖν αἶτει, Ἄγνη τοῖς ἐλπίζουσι τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀνευφημοῦσιν, εὐσεβῶς τὸν πανάχραντον τόκον σου, δι' οὗ ἐλυτρώθη, τῆς διαβόλου δυναστείας, τὸ ἀνθρώπινον γένος Μητρόθεε.

Κανὼν πρῶτος. Ἰδιὴ στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μαράνας τοῖς πόνοις σου, τὰς κινήσεις τῆς σαρκός, τῆς ἀπαθείας ἤνθησας, τὴν εὐπρέπειαν χάριτι τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείας Μελέτιε, δωρεαῖς σε θαυμάτων νῦν δοξάζοντος.

Νυμφῶνα τὸν ἄφθαρτον, κατοικίαν εἰς τερπνὴν, δι' ἀρετῆς εὐράμενος, ἐν αὐτῷ μετ' Ἀγγέλων χοροβατεῖς, πρεσβέων Μελέτιε, τῷ Θεῷ ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Εἰδείχθης τοῦ Πνεύματος, ιερώτατος ναός, ἀσκητικῶς Μελέτιε, τὴν ψυχὴν σου ὑψώσας πρὸς οὐρανόν· διὸ ὠκοδόμησας, τῇ Μητρὶ τοῦ Δεσπότη οἶκον ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι Δέσποινα, ὡς φιλεύσπλαγχος ἡμῖν, τὸν ἐξ ἁγῶν αἱμάτων σου, σαρκωθέντα Σωτῆρα ὑπερφυῶς· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, εὐσεβῶς αἶνον ἄδομεν τῇ δόξῃ σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰκένωσας τοῦ ἐχθροῦ, τὴν βελοθήκην Μελέτιε, ἀσκήσει σου τῇ στερῶ, καὶ τοῦτον ὡς ἄοπλον, λαβῶν κατεπάτησας, καὶ ἐν τῇ δυνάμει, τοῦ Κυρίου κατετρόπως.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, καθυποτάξας τῷ πνεύματι, ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ ὠφθης Μελέτιε, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, εὐσεβείας ὑποτύπωσις.

Τῇ εὐδοκίᾳ πιστῶς, ὑπέικων τῆς Θεομήτορος, ἐν Ὑψενῇ ιερὸν, ψυχῶν φροντιστήριον, σὺν πόθῳ ἀνήγειρας, ἔνθα συνελθόντες, εὐφημοῦμέν σε Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὠφθης Ἄγνη, Θεοκυῆτορ ἐπτάφωτος, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, Πατρός τὸ ἀπαύγασμα· διὸ ἵκετεύω σε, φώτισον τὸ σκότος, Ἀγαθὴ τῆς διανοίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς βιοτῆς ἀσκητικῆς ῥόδον μυρίπνοον,
καὶ ἀρετῶν θεοειδῶν σκεῦος πολύτιμον,
εὐφημοῦμέν σε Μελέτιε γηθοσύνως.
Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον,
ἐκ παντοίων συμφορῶν ἡμᾶς διάσωσον,
τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ ἰσάγγελε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνθρωπος ἀγγελόφρων, ἐπὶ γῆς ἀνεφάνης, τὸν βίον τῶν Ἀγγέλων ζηλώσας· διὸ ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν,
χοροστασίαις νῦν Πάτερ Μελέτιε, τὸν Κύριον ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πόθῳ σοι βοῶντων·
Χαῖρε, τὸ κρῖνον τῆς ἡσυχίας·
χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἐγκρατείας.
Χαῖρε, τὸ τῆς Λάρδου οὐράνιον βλάστημα·
χαῖρε, τὸ τῆς Ῥόδου περίβλεπτον καύχημα.
Χαῖρε, τίμιον παράδειγμα μοναζόντων εὐσεβῶν·
χαῖρε, ἅγιον ὑπόδειγμα πρεσβυτέρων εὐλαβῶν.
Χαῖρε, ὁσιος κτίτωρ Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου·
χαῖρε, ἔνθεος κῆρυξ οὐρανόφρονος βίου.
Χαῖρε, χαρίτων σκεῦος πολύτιμον·
χαῖρε, θαυμάτων κρήνη θεόβρυτος.
Χαῖρε, πιστῶν μυστικὴ δαδουχία·
χαῖρε, ἡμῶν κραταιὰ προστασία.
Χαίροις, Πάτερ ἰσάγγελε.

Μηνολόγιον.

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Φεβρουαρίου), Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐκ Λάρδου,
κτίτορος τοῦ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς.

Στίχοι.

Μονὴν ἐγείρας τῆ Παρθένῳ Μαρία,
Μονὰς κατοικεῖς εὐκλεῶς τῶν Ἀγγέλων.
Δευτερὴν δεκάτη Μελέτιος τιμάσθω ἀγλαῶς.

Συναξάριον.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν τινι χωρίῳ τῆς νήσου Ῥόδου, Λάρδος καλουμένῳ, ὑπὸ γονέων εὐσεβῶν, λαβὼν
ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ. Ἀνατραφεὶς οὖν, κατὰ τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, ἐν
παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας φθάσας, ἀποταξάμενος τοῖς βιοτικοῖς
πράγμασιν ἐγένετο Μοναχὸς καὶ ἀργότερον διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος.

Διάγων δὲ ὁ μακάριος τὸν τῶν μοναζόντων δόλιχον ἐν τόπῳ καλουμένῳ «Ὑψενή» ἠξιώθη θαυμασίῳ
τρόπῳ εὐρεῖν τὴν ὑπὸ δένδρον ἐλαίας ἐπὶ ἔτεσι πλείοσι κεκρυμμένην Εἰκόνα τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος,
ἣν καὶ ἐθησαύρισεν ἐν τῷ ἐκεῖ ὑπ' αὐτοῦ ᾠκοδομηθέντι ναῷ, ἐν ᾧ εὔρηται ἄχρι τῆς σήμερον
εὐσεβῶς ὑπὸ τῶν πιστῶν τιμωμένη καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων τοῖς προσερχομένοις μετὰ πίστεως
ἀναπηγάζουσα.

Ἐντεῦθεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συσταθείσῃ Μονῇ τῆς Ὑψενῆς ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος καὶ τύπος τῶν πιστῶν ἔργῳ καὶ λόγῳ γενόμενος, ἐσυκοφαντήθη ἀδίκως ὑπὸ γυναικὸς τινός, ὡς διαφθορεὺς αὐτῆς. Ὅθεν, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου εἰς ἀπολογίαὶν καὶ ἀκούσας παρ' αὐτοῦ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσας κατηγορίας ἐξεμέτρησεν ἐνώπιον αὐτοῦ αἰφνιδίως τὸ ζῆν, ἔνεκα τῆς ἐπισυμβάσης αὐτῷ ἀμετρήτου θλίψεως, καὶ ἐτάφη ἔνδον τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Παρελθόντων δὲ χρόνων τινῶν ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων, ὧν μέρος σήμερον, ἐν οἷς καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ Κάραν, κατέχει ὡς τῆς χάριτος ἀτίμητον θησαυρὸν ἡ τῆς Ὑψενῆς σεβασμία Μάνδρα, ἐν ἧ' ἐτησίως ἡ σεβασμία αὐτοῦ μνήμη ἐπιτελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Στίχοι.

Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν,
Ταφὴ Μαρία δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Οὐδὲν τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σατορνίνου καὶ Πλωτίνου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι.

Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλωτίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Χρήστου τοῦ Κηπουροῦ, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ ξίφους τελειωθέντος ἐν ἔτει ἀσμη' (1748).

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Χρῆστος δι' ἀγάπην Κυρίου,
Κηπουρὸς ὄφθη τῆς Ἐδέμ τοῦ χωρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Παντευχία τῶν ἀπαύστων σου δεήσεων, ὄφιν τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, ἐταπείνωσας ὡς στρουθίον, Ὅσιε οἰκτρόν, καὶ τοῦτον ἐπάτησας βοῶν· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γ' ερεῖον εὐωδέστατον προσήγαγες, ἄσκησιν τὴν τιμίαν Θεῷ· διὸ ἔλαβες τῶν θαυμάτων, Πάτερ παρ'

αὐτοῦ, τὴν θείαν ἐνέργειαν βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντονία τῶν ἀγῶνων σου Μελέτιε, Πνεύματος τοῦ Ἁγίου πλησθεῖς, ἀνεδείχθης Εὐαγγελίου, μύστης ἀληθείας, καὶ πάντας ἐδίδαξας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῆς φωνῆς μου ἰκετεύω σε ἐπάκουσον, Δέσποινα Θεοτόκε Ἄγνη, τὴν ζωὴν μου ἐξαιρουμένη, πάσης συμφορᾶς, καὶ χάριν μοι δίδουσα βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Πόνους παμμάκαρ ἐγκρατείας, τὴν εὐγένειαν ψυχῆς ἐξωραΐσας, τὴν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ, τῆς χάριτος ἐδέξω, ἐν ἧ καὶ ἐθριάμβευσας, τοῦ βελίαν τὴν κακίαν.

Τύρβην τοῦ κόσμου ἀποσεΐσας, τελειότητος τῷ ζήλῳ θεοφόρε, τὸν Ὅσιων καλῶς, τὸν διάυλον ὑπῆλθες, Μελέτιε καὶ ἔφθασας, οὐρανῶν εἰς βασιλείαν.

Θλίψει πικρᾶ προσομιλήσας, ἐξεμέτρησας τὸ ζῆν ἡγιασμένε· ἀλλὰ νῦν ὡς χαρᾶς, τῆς ἄνω ἀπολαύων, μνημόνευε Μελέτιε, τῶν πιστῶν σου ὑμολόγων.

Θεοτοκίον.

Λάμπσον μοι φῶς θεογνωσίας, τῷ τοῖς πάθεσι οἰκτρῶς ἐσκοτισμένῳ, καὶ φωτὸς με υἱόν, ἀπέργασαι εὐχαῖς σου, Παρθένε ὡς κηύσασα, τὸν Χριστὸν τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ ἦ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ὠ'ραΐσας τῷ κάλλει, τῶν παλαισμάτων σου, τὴν ἀγίαν ψυχὴν σου, Πάτερ Μελέτιε, ἔνδον μυστικῶς, τοῦ φωτὸς τῆς θεώσεως, ἐγένου φωτίζων, τοὺς σὲ ὑμολογοῦντας.

Σαρκικῶν μολυσμάτων, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Πάτερ Μελέτιε· σὺ γὰρ καθαρὸς, τῇ ἀσκήσει γενόμενος, Θεῷ ἐν ὑψίστοις, παρέστης στεφηφόρος.

Ὀσιότητος ῥόδον, Πάτερ Μελέτιε, ἐξανθήσας ἐν Ῥόδῳ, τοῖς θείοις ἔργοις σου, τὴν μυρεψικὴν, διαπνέεις τῆς χάριτος, ἀεὶ εὐωδίαν, πιστῶν εἰς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ρ'υπτικάῃς σου πρεσβείαις, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, Μῆτερ καθάρισον, ἵνα Ἀγαθὴ, εὐγνωμόνως κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, Ὑπευρελογημένη.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἀ'νατεθεῖς παιδιόθεν Θεῷ παμμάκαρ, ἀσκητικῶς ἐν τῷ κόσμῳ, δι' ἀρετῆς πεπολίτευσαι· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὰ ἄνω Μελέτιε.

Φιλαδελφίας τοῖς ἔργοις Πάτερ θεόφρον, ἀναψυχὴ τῷ πλησίον, καὶ στηριγμὸς ἀναδέδειξαι· σὺ Χριστοῦ γὰρ ἐγένου, τῷ λόγῳ ὑπήκοος.

Ἡ' τῶν λειψάνων σου θήκη ἀναπηγάζει, τῶν ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, τοῖς προσιοῦσι Μελέτιε· διὰ τοῦτο

σοι ὕμνους, πιστῶς ἀναμέλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔξ ἀγνῶν σου λαγόνων ἐνανθρωπήσας, τῆς τοῦ Ἀδάμ ἀμαρτίας, ἀνθρώπων γένος ἐρρύσατο· διὰ τοῦτο σε Μῆτερ, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡτιδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὁ σίῳ βίῳ, Θεὸν ἐδόξασας, τὸν ἐν Ἁγίοις ὄντως, θαυμαστὸν ὡς περ γέγραπται· διὸ ᾧ Μελέτιε, ἀπαύστως αὐτῷ, πρέσβευε παρρησία, σῶσαι ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς ἐπιτελοῦντας εὐλαβῶς, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Δαμάσας πάθη, σαρκὸς τοῖς πόνοις σου, σαυτὸν τῆς ἀπαθείας, ἀπειργάσω ἀνάκτορον, ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν, ἡ ζωαρχικὴ, χάρις τοῦ Παρακλήτου. Ὅθεν Μελέτιε, σὲ ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Ὁ σίῳν πάντων, ταῖς ὀμηγύρεσιν, ζωῆς ἐν τῷ νυμφῶνι, συγχορεύων Μελέτιε, καὶ δόξῃ λαμπόμενος, ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου, πρέσβευε πάντοτε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου καὶ ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, Παρθένε Ἄχραντε, σὲ ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦμεν δεόμενοι· Ἰκέτευε πάντοτε, τὸν ὑπερφυῶς, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, σῶσαι Πανάχραντε, τοὺς ἀνευφημοῦντας ἐκ ψυχῆς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εἴησιον ὡς χρέος τὴν ἑορτήν, Μελετίου τοῦ θείου τελέσωμεν, καὶ πρὸς αὐτόν, οἱ πιστοὶ βοήσωμεν εὐσεβῶς· Ἰκέτευε μακάριε, τὸν Θεὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πόθῳ σε τιμώντων, ὡς μύστην θεοφόρον, τῆς εὐσεβείας καὶ διδάσκαλον.

Λειψάνων σου ἡ θήκη τοὺς ποταμούς, ἀναβλύζει ἀπαύστως τῆς χάριτος· σὲ γὰρ Χριστὸς, Ὅσιε ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὡς ἐπὶ γῆς τελέσαντα, ἀρετῆς τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ φθάσαντα εἰς ὕψος, τῆς θείας βασιλείας, Πάτερ σεβάσμιε Μελέτιε.

Τὴν ἄφθαρτον παστάδα ἐν οὐρανοῖς, εἰς τερπνὴν κατοικίαν εὐράμενος, ὡς τοῦ Χριστοῦ, γνήσιος θεράπων ἐπὶ τῆς γῆς, Μελέτιε πανθαύμαστε, πάντοτε μνημόνευε τῶν πιστῶν, τῶν κατασπαζομένων, τὴν θήκην σῶν λειψάνων, καὶ εὐφημούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σου Πανάχραντε Μαριάμ, τὴν ἁγίαν λοχείαν γηθόμενοι, ὅτι φρικτῶς, ἔτεκες ἐν χρόνῳ τὸν Λυτρωτὴν, καὶ ἔσωσας τοῦ δράκοντος, τῆς πικρᾶς δουλείας τοὺς γηγενεῖς· διὸ τῆς κακουργίας, αὐτοῦ εὐσπλαγχνῶς ῥῦσαι, τοὺς πεποιθότας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τετρωμένος, ἐν Ὑψενῇ ἐτέλεσας, ἀγγελόφρονα βίον, καὶ βαρυτάτη ἐν θλίψει, τῶν φθαρτῶν ἐκδημήσας, Μελέτιε πανθαύμαστε, τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγγέλων, ἐν

μετοχή, ἀληθῶς γενέσθαι κατηξιώθης, τὴν χάριν ἐξαιτούμενος, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μελέτιε μακάριε, Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, ἡγιασμένε δομῆτορ, ἀκαταπαύστως πρέσβευε, ἐν παρρησίᾳ Ἄγιε, τὴν ποιμνὴν σου φυλάττεσθαι, ἀλώβητον ἀπὸ πάσης, ἐπιβουλῆς πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζων τὸ μυστήριον, τοῦ ὑπὲρ φύσιν τόκου σου, ναὸν ἀνήγειρε θεῖον, τῇ οὐρανίῳ σου δόξῃ, ἐν Ὑψενῇ Μητρόθεε, ὁ Ὅσιος Μελέτιος, μεθ' οὗ ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἵνα κινδύνων ρυθθῶμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν οἱ χοροί, μετ' ἐγκωμίων εὐφροσύνως τελέσωμεν, τὴν μνήμην τὴν παναγίαν, τοῦ Μελετίου τανῦν, τοῦ ἡγιασμένου ἀνακράζοντες· Οὐράνιε ἄνθρωπε, καὶ ἐπίγειε Ἄγγελε, δικαιοσύνης, τὸ εὐῶδες ἀπάνθισμα, τὸ ἀμάραντον, ἀρετῶν καλλιέρημα, δεῦρο ὡς συμπαθέστατος, ἐν μέσῳ γενόμενος, τῶν εὐλαβῶς ὑμνητῶν σου, ἐξαιτουμένων τὴν χάριν σου, καὶ αἶνον βοῶντων, τῷ Θεῷ ἀπὸ καρδίας, τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ὅλον ἀπὸ παιδὸς σεαυτὸν, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἀναθέμενος, γνησίως ἀπεβδελύξω, τῶν φθειρομένων τερπνῶν, τὰς προσκαίρους σχέσεις παμμακάριστε· Σταυρὸν δ' ἐπωμάδιον, θεοφρόνως ἀράμενος, τὴν τεθλιμμένην, ἐν τῷ κόσμῳ ἐβάδισας, καὶ κατέπαυσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον· ἔνθα μισθὸν αἰώνιον, τῶν πόνων εὐράμενος, καὶ ὁμιλῶν Ἀσωμάτων, χοροστασίαις Μελέτιε, μνημόνευε πάντων, τῶν πιστῶν ἐπιτελούντων, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Βίον ἀσκητικὸν μετελθὼν, ἀπὸ νεότητος ἀνὴρ ὡς θεόσοφος, ἐκτήσω ἐν τῇ καρδίᾳ, τῶν θεϊκῶν ἀρετῶν, θησαυρὸν παμμάκαρ τὸν οὐράνιον· διὸ καθυπέμεινας, ἀνευδότη φρονήματι, τὸν ἐπελθόντα, πειρασμὸν σοὶ Μελέτιε, καὶ κατὰ σχυνας, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα· Ὅθεν λαβὼν τὸν στέφανον, ζωῆς τὸν ἀμάραντον, ἐν τῶν Ἁγίων χορεύεις, τῇ ἀνεσπέρῳ λαμπρότητι, Χριστὸν ἱκετεύων, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀσκητής, τῶν μοναζόντων τὸ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα, ὁ ἔτεσιν ἐν ἐσχάτοις, τὴν τῶν Ἀγγέλων ζωὴν, ἐν σαρκὶ ὀσίως μιμησάμενος· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, νοημάτων τῆς χάριτος, στόμα τὸ θεῖον, ἀρετῶν τῶν τοῦ πνεύματος, καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας θεόσοφος· Λάρδου βλαστὸς ὁ τίμιος, τῆς Ῥόδου τὸ καύχημα, καὶ Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, κτίτωρ παμμάκαρ Μελέτιε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, διὰ βίου τὸν λόγον μελέτην ποιούμενος, ἀκέραιον τὸ κατ' εἰκόνα ἐτήρησας, καὶ εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν, Μελέτιε Πάτερ ἀνελήλυθας· διὸ καὶ τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, κομισάμενος τὴν ἐνέργειαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς φωστὴρ ἐξανέτειλας, ἐξαστράπτων τῷ φωτὶ τῶν χαρισμάτων σου· Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου

συναθροισθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν δεόμενοι· Πρέσβευε Ὅσιε τῷ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἢ γ' καὶ στ' Ἰωιδῆ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει τῇ ε' Δεκεμβρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ ζωῆς ἀγίας, ὁ θεόπνους ὑφηγητής· χαίροις Θεοτόκου, ὁ γνήσιος θεράπων, Μελέτιε θεόφρον, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Τῇ ἀσκητικῇ σου διαγωγῇ, ὡς φωστὴρ ἐκλάμπσας, ἐν τῷ κόσμῳ πλησιφαῆς, φωτίζεις ἀκτῖσιν, τῶν θείων ἀρετῶν σου, Μελέτιε παμμάκαρ, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχοι.

Μελέτιε Κύριλλον τὸν Ῥόδου σκέπε,
Ταύτην σοι ὑφάναντα τὴν ὑμνωδίαν.